

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΥΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

Συνδρομή ετησία προπληρωτέα εν τοῖς χωρίοις τῆς Κύπρου Σελ. 6. ἐν ταῖς πόλεσι σελ. 8, καὶ ἐν τῷ ἑξωτερικῷ φράγμα 15.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκαπὴν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσσόν.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἢ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΟΣ ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἐὰν ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν ὅτι σπουδαῖα δῆματα ἐκάμαμεν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν, ἐὰν ἔχωμεν τὴν ιδέαν ὅτι ἀρκετὰ μέχρι τοῦδε ἐμάθομεν ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν τῆς υἰείας, ἐὰν παραδεχώμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν ιδέαν ὅτι τὸ υγιὲς σῶμα δύναται νὰ περικλείσῃ υἰὰ νοῦν (καὶ βεβαίως ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως ἡμῶν ταύτης ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ ἡ ἀξία τοῦ διατυπώσαντος τὸ γνωμικὸν τοῦτο). Ἐὰν . . . —καὶ μυρία ἐὰν δυνάμεθα νὰ ἀραδιάσωμεν ἐνταῦθα καὶ ὑπεροπτικῶς νὰ ἀναγινώσκωμεν, —Κατόπιν, λέγομεν, τοσούτων ἐὰν πάσχομεν ὑπὸ φρικτῆς ἀσυγχωρήτου ἐλλείψεως, ἥτις μετὰ καὶ πολλῶν ἄλλων ὡς φλογίνῃ ρομφαίᾳ διώκει πᾶσαν ἔστω καὶ ὑπόθεσιν ἀκόμη περὶ τῆς προόδου μας εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ διασκορπίζει μετ' ἀμελείτου κληρότητος καὶ αὐτὰ τὰ ἐὰν ἀκόμη μὴ ἐπιτρέπουσα οὐδ' ἐπ' αὐτῶν νὰ στηριχθῇ ἡ ὑπόθεσις.

Μπα! τί συμβαίνει πάλιν θὰ ἀναφανήσωσιν τινες.

Ὀλίγην ὑπομονὴν παρακαλῶ. Ἐπιτρέψατέ μοι δὲ πρῶτον νὰ ἀποτείνω πρὸς ὑμᾶς μερικὰς ἐρωτήσεις.

Προσεπαθήσαμεν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ πολιτισμοῦ νὰ εἰσάξωμεν καὶ νὰ μεταχειρίζομεθα πάντα τὰ τοῦ Εὐρωπαϊσμοῦ εἶδη καὶ συρμούς καὶ στολίσματα καὶ κοσμήματα καὶ μυρία ἄλλα ῥήματα θέματα ἀναγκαῖα ὥπως ἀποδείξωσι τὰς οἰκογενεῖας ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς ὡς ἱκανωτάτους καὶ μι-

μητικωτάτους πρὸς πάντα Εὐρωπαϊκὸν συρμὸν; — Ἀρκεῖ ν' ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἀκούω νὰ μοι λέγῃ τις, καὶ ἂν δὲν εἶσαι μύωψ θὰ ἴδῃς καὶ θὰ θαυμάσῃς μάλιστα κατὰ πόσον εἴμεθα ἄξιοι ἐπαίνου διὰ τὴν τοιαύτην πρόοδον. — Καλῶς ἔχει μεταβαίνω εἰς ἄλλην ἐρώτησιν.

Ἐφροντίσωμεν καὶ φροντίζομεν διὰ τὸ πῶς τοὺς ὁποίους ἡ σημερινὴ πρόοδος ἀπαιτεῖ, καὶ δὲν ἔχομεν βεβαίως ἀνάγκην ἀναπτύξεως τούτων, νὰ ἀποκτήσωμεν ἢ νὰ ἀποκτῶμεν ὅσον τὸ δυνατόν πολλὰ διὰ νὰ σχηματίσωμεν περιουσίαν ὅσον τὸ δυνατόν μεγάλην καὶ ἀσφαλῆ διὰ νὰ ἀφήσωμεν εἰς τὰ τέκνα μας; — Ἄν δὲν διχρήνῃς διὰ μικροσκοπίων λάβε τηλεσκοπίον, ὡς νὰ μ' ἐλεγέ τις, καὶ παρατήρησον ὅτι πᾶσα δυνατὴ προσπάθειά μας πρὸς τοῦτο τείνει. — Καλῶς καὶ τοῦτο. Μεταβαίνω εἰς ἄλλην.

Ἐμεριμνήσαμεν ἢ μεριμνῶμεν περὶ τῆς πνευματικῆς προόδου τῶν τέκνων μας (καὶ θὰ μὲ συγχωρήσῃτε πιστεύω διότι θεωρῶ τοῦτο τρίτην ἐρώτησιν, διότι ἐδῶ ἔχομεν τὴν σειράν της) καὶ περὶ τῆς ἡθικῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως τούτων ὧν; ἀναδεύωμεν τέκνα ἄξια τοῦ ὀνόματος "Ελλην" καὶ τέκνα γνήσια τῶν ἐνδόξων καὶ ἐναρέτων προπατόρων τῶν; — Αἱ προσπάθειαι ὅσον τὸ δυνατόν καὶ εἰς τοῦτο. Ἄς μεταβῶ εἰς ἄλλην ἐρώτησιν.

Ποία ἡ προσπάθεια, ἡ φροντίς, ἡ μεριμνὰ μας πρὸς τὸ νὰ διατηρῶμεν τὰ τέκνα μας ζωντὰ, ὑγιᾶ καὶ εὐρῶστα; — Ὡ, ἀκούω πολλοὺς νὰ λέγωσι, μήπως δὲν φροντίζομεν νὰ τρέφονται καλῶς, νὰ ἐν-

δύονται καλῶς; Ἐπεὶ δὲν παρατηρεῖς ὅτι ἔχομεν ἱατροὺς οἰκογενειακοὺς ἐπισκεπτομένους συχνὰ ὅλους τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ;

Καλὰ ἐγὼ ὅμως ἤθελα νὰ μὴ μᾶς ἐπισκέπτωνται τόσο συχνὰ οἱ ἱατροὶ ἤθελα νὰ μὴ φοβώμεθα τόσο τὴν ἐλλειψὶν τῆς καταλλήλου τροφῆς καὶ ἐνδυμασίας, πράγματα μάλιστα δυσκατόρθωτα εἰς τοὺς πολλοὺς. ἤθελα νὰ μὴ ἐπαναπαυώμεθα εἰς τὴν ὑπαρξὶν πολλῶν ὥρολογιοῦν καὶ ν' ἀμελῶμεν τὰ ὥρολόγια, ἢ εἰς τὴν ὑπαρξὶν πολλῶν σαρώθρων καὶ νὰ παραμελῶμεν τὸ σάρωμα. Τοιοῦτό τι ἤθελα καὶ ἐὰν ἡ θέλησίς μου αὕτη ἀντίκηται τῇ ἡμετέρᾳ καύσατέ με.

Φίλτατοι ἀναγνώσταί, σεῖς μάλιστα οἱ τῶν πόλεων κάτοικοι. Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, διότι αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν ὑπεράσπισιν τῶν προσφιλεστέρων ὑμῶν ὑπάρξεων. Ἐὰν θέλωμεν νὰ μετριάσωμεν τὰς ἐκ τῆς ἀναποφύτου ἐν ταῖς πόλεσιν ἀκινήσιας προερχομένας καχεξίας, μαρασμούς, ἀδυναμίας, ἀτροφίας καὶ κατὰ συνέπειαν τούτων τὰς σκληρὰς προώρους στερήσεις τῶν προσφιλῶν μας, ἐὰν θέλωμεν νὰ βλέπωμεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν τὸ ὥραϊον ἐκεῖνο φυσικὸν καὶ ὅχι ἐπίπλαστον ἐρύθημα τὸ ἀποπνέον υἰείαν καὶ ῥώμην, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἰσχύνητα, τὴν ἀγορεξίαν καὶ τὴν ἀτροφίαν βαθμηδὸν παραχωρούσα τὴν θέσιν εἰς τὴν ὀρεξίν καὶ τὴν εὐτροφίαν, ἐὰν θέλωμεν τέλος ν' ἀπαλλαγώμεν τῆς τρομερᾶς ἐκείνης νόσου ἥτις ἐξαπλοῦται ὅλοεν μεταξὺ τῶν ἀκίνητον ζῶν ζώντων πολιτῶν καὶ τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα

εἶνε ἀποτρόπαιον, ὃς προστίτωμεν νὰ στήσωμεν εἰς κατὰλληλα μέρη γυμνάσια εἰς τὰ ὅποια ν' ἀφίνωμεν τὰ τέκνα μας μικρὰ ἢ μεγάλα ἄρρενα ἢ θήλεα νὰ γυμνάζωνται ἐλευθέρως καὶ νὰ διδάσκωνται ἐπ' αὐτῶν διαφόρους στροφάς καὶ κινήσεις ἀναγκαίας εἰς τὸ νὰ κινήσωσι τὸ αἷμα, ν' ἀναπτύξωσι τοὺς πνεύμονας καὶ νὰ ἐνισχύσωσι τοὺς μυῶνας.

Τὸ τοιοῦτον βέβαιον δὲν εἶνε ἀγνωστον πρὸς ὅλους ἡμᾶς καὶ ἀκριβὲς διότι δὲν εἶνε ἀγνωστον ἔχομεν περισσοτέραν ἐμπειρίαν διὰ τὴν ἀσύγνωστον ἀμέλειαν καὶ ἀφροντισίαν μας δι' ἓν τόσῳ ὀλιγοέξοδον ἔργον καὶ ὅμως τόσῳ ἐπιωφελέως.

Σπεύσατε λοιπὸν πρὸς Θεοῦ φίλοι πολίται εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοιούτων γυμνασίων τὸ ὅποιον τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα εἶνε καὶ ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ θὰ γένη καταφανέστερον, καὶ ἀδιάφορον ἂν δὲν εὐρίσκεται εἰς ὅλας τὰς πόλεις εἰδικὸς διδάσκαλος πρὸς τὸ νὰ γυμνάσῃ τὰς καταλλήλους καὶ διαφόρους κινήσεις. Μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ διὰ τῆς ὁδηγίας ἄλλων εἰδότην κάπως, θὰ δυνήθωσι νὰ μάθωσιν οἱ παῖδες ἀρετὰς στροφάς· φθάσει νὰ γέινωσι καὶ τοῦτο εἶνε εὐκὸλον. Ἐὰν δὲν ἀναλαμβάνη κανὲν κοινὸν ταμεῖον νὰ ἐξοδεύσῃ τὸ ἀσήμαντον πρὸς τοῦτο ποσόν, μία μικρὰ καὶ ἀνεπαίσθητος σχεδὸν συνδρομὴ ἐξ ἑνὸς μόνου σελλινίου πολιτῶν τινῶν ἐκτιμώντων καὶ κατανασούντων πλεῖστον τῶν ἄλλων τὴν ὠφέλειαν ἀρκεῖ καὶ ὑπεραρκεῖ. Ἐνταῦθα ἐν Λεμησοῦ ἀνέλαβε πᾶν εὐγενὲς ὁ κ. Παῦλος Χριστοδουλίδης νὰ δέχεται τὰς συνδρομάς καὶ νὰ ἐπιστάσῃ εἰς τὸ νὰ πηχθῶσιν οἱ ἀναγκαῖοι ἱστοὶ εἰς τὸ καὶ ἄλλοτε πρὸς τοῦτο χρησιμεύσαν μέρος ὀπισθεν τῆς αἰθούσης τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ.

Ἐλάλησα λοιπὸν καὶ ὑμεῖς ὀφείθετε ἂν οἱ λόγοι μου ἠχῇσωσι πρὸς γαστέρα ὧτα οὐκ ἔχουσιν, πᾶς δὲ ἀναγνώστης ἂς κατακρίνῃ ἢ ἐμὲ ἢ ἐλάλησά τι ἄτοπον ἢ ὑμᾶς ὡς κωφεύσαντας πρὸς τὰς καλὰς συμβουλὰς μου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΚΩΝ.

Ἡ Εὐρώπη κατήντησε ὅταν ἐν καζάνι με γάλο στουμπωμένον εἰς τὸ ὅποιον ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα καὶ βράζουν, κοχλοῦν, ἀνακατόνονται ἐκεῖ μέσα χωρὶς νὰ ξεύρουν οἱ ἀπ' ἑξω τί πράγματα εἶνε. Μάτην κολλᾷ τις τὸ αὐτὶ τοῦ εἰς τὸ καζάνι διὰ νὰ καταλάβῃ τοῦλάχιστον ἀπὸ τὸν κρότον τὸ ἐμπεριεχόμενον. Μάτην προηλώθησαν πάνω ἔς αὐτὸ τὰ μμάτια τοῦ κόσμου καὶ περιμένουν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν ν' ἀνατιναχθῇ, νὰ ἐκραγῇ,

νὰ κυλισθῇ, νὰ ἀνοίξῃ τέλος πάντων νὰ ἴδωσι τί εἶνε τὸ ἐμπεριεχόμενον. . . . τὸ καζάνι νὰ μὴ ἔλθῃ τοῦ τὴν μεγαλοπρέπειαν στέκει ἐν τὴν θέσιν τοῦ ἀκλόνητον καὶ κοχλᾷ κοχλᾷ καὶ αἰωνίως κοχλᾷ. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εὐρίσκει μικρὰν τρύπαν καὶ ἐκτινάσσει αὐτὴν ἐξω μὲ μεγάλην ὀρμὴν ὀλίγος ἄνθρωπος τὸν ὅστις τρέφει ἀμέσως ὅλοι καὶ τὸν κάμνον δὲ χιλιάδες κομμάτια, διότι τὸν ροφῶν μὲ χῶλες μύτταις, διὰ νὰ ἐννοήσουν τὸ μυστικὸν τὸ ὅποιον περικλείει τὸ καζάνι, ἀλλὰ μάτην. Τὰ πράγματα εἶνε πολλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἡνωμένος. Ἀπαιτεῖται ἄριστος χημικὸς ν' ἀναλύσῃ καὶ νὰ ἐννοήσῃ ἀπὸ πόσα πράγματα ἐξέρχεται τοιοῦτος ἄνθρωπος. Ἐν τούτοις μερικοὶ ἔχοντες ὅσιν τὴν ὁρμησὶν αἰσθάνονται μέσα ἔς τοὺς ἄνθρωπους αὐτοὺς ἀναμειγμένους ὁμήας ἑλληνικοῦ ριτηνίτου, ρωσικοῦ θότικα, ἀγγλικοῦ πρᾶντ, βιεννικῆς πύρρας, μακαρονίων, παλαφίου καὶ μέσα μέσα ἀκούεται καὶ κρότος Ἰνδικῶν καριδίων, ἀρμενικῶν μήλων κλ. κλ. κλ. Ὁ κόσμος ἵσταται ἐκπληκτικὸς καὶ σκέπτεται τίθ' ἂν γὰρ γεννηθῇ ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς φύρδης μίγδης μάζης, καὶ ἕκαστος κατὰ τὸ ποσὸν τῆς προφητικῆς ὁμοειδίας τὴν ὁποίαν ἔχει ἐξάγει συμπεράσματα ἀνὰ τὰ ἀνὰ τὰ ἀνὰ τὰ τε δόχμιά τε.

Θέλετε τώρα νὰ σᾶς ἀποδείξω καὶ ἐγὼ μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει ἡ προφητικὴ ἱκανότης μου; Διατυπώσατε καθ' ὅλους τοὺς κανόνας καὶ τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους δηλ. τὸ σπερμ, τοὺς ὁθωμαν. νόμους, τὰς ὁρτινάντζας καὶ ἐν συνειδήσει ἀγγλικῆς κατασκευῆς καὶ μάρκας τὴν αἰτήσιν σας καὶ τότε μάλιστα Αἱ φθάνει! ἐκατάλαβα τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν σας καὶ ἰδοὺ με πρόθυμον νὰ σᾶς εἰπῶ τί εἶδον ἐν ἐκστάσει.

“Θεὸς γὰρ μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος”

Ἐνῶ εἶχον τὰ βλέμματα προσηλωμένα ἐπὶ τοῦ τρομεροῦ καζανίου αἰφνης διερώγῃ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν ἐξορμησάντων ἄνδρων, ὡς ἄλλη Ἀφροδίτη, ἀνεφύη νεῖνίς τις περιχάλης, μεγέθει πολὺ εὐπρεπεστάτη καὶ καμνήνη τοῦ γένους Ἑλλήνων (σκανδαλώδης ὡς βλέπετε ὄνειρος πρὸς Ἀγγλους ἀλλ' ἄληθης) ἐπὶ δὲ τῆς εὐρείας καὶ μεγαλοπρεποῦς κυανολεύκου ἐσθῆτός της γεγραμμένης τὰς ἐξῆς λέξεις: “Ἡ γνησία κληρονομία”, κατωθεν δὲ τούτων τὰς ἐξῆς: “Λύσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος”.—Καὶ ἔπειτα;—Ἐπειτα ἐξύπνησα . . .

Κἄτι ἂν λωποὺδας καὶ σταφύλα ἀκούω νὰ μουρμουρίζετε· πλὴν ἀνάγνωτε τὰς ἐξῆς τελευταίας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις καὶ θὰ πεισθῇτε ὅτι ἂν ἐγὼ ἐξύπνησα σεις κοιμᾶσθε ἀκόμη.

“Ἡ Ρωσσία σκοπεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν Βουλγαρίαν” καὶ ἡ Ἀγγλία θεβαίως πρέπει νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς ἀγαπητοὺς της. “Ἡ Ρωσσία ἐγείρει νέας ἀξιώσεις εἰς Ἀφγανιστάν” καὶ ἡ Ἀγγλία θεβαίως θ' ἀφήσῃ τοὺς ἀγαπητοὺς της μὲ τὰς ἀγαπητάς των ἀρ-

κούδας καὶ θὰ τρέξῃ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰς Ἰνδίας. “Ἡ Ἑλλὰς προσκαλεῖ καὶ ἄλλα τέκνα της εἰς τὸν στρατὸν” καὶ ἴσως ἴσως χθὲς, τὴν 25ην Μαρτίου, θὰ ἤρχισεν ἡ συνέχεια τοῦ πρὸ 65 ἐτῶν ἀρξαμένου δραματος, ἡ δὲ φοβερὰ ἄλυσις τὴν ὁποίαν ἐτέκτανεν ὁ μακαρίζ τῇ πτώσει Σκλησθουρῆς ἐσάτη καὶ διελάθη εἰς τὰ πυρῶδη νερά τῆς Σούδας. “Ἡ Ἰταλία παύει ἀπὸ τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Βουλγαρίας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του” διότι σκέπτεται ποῖαν πολιτικὴν νὰ τραπῇ εἰς αὐτὸ ὅλον τὸ ἀνακάτωμα. “Ἡ Αὐστρία ἐξοπλίζεται τεραστίως” διότι βλέπει ὅτι τὰ πράγματα ἐμεγάλωσαν πολὺ καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ μείνῃ ἐξω τοῦ μυστικοῦ δείπνου ὁ Καῖσαρ. “Ἡ Ρωσσία παρήγγειλε νὰ κατασκευασθῶσι τορπιλλοβόλοι λέμβοι ἱκανοὶ νὰ πλέωσιν εἰς ἀβαθὴ ὕδατα”, διότι ἔχει σκοπὸν νὰ διαβῇ τὸν Δούναβιν. “Ἡ Τράρος κατέχεται εἰς τὴν Κριμαίαν” διὰ νὰ παρυνθῇ εἰς τὴν καθέλκυσιν μεγάλου πολεμικοῦ τὸ ὅποιον ἐκεῖ κατεσκεύασε κλ. κλ. Ὑστερα λοιπὸν ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς εἰδήσεις αἱ ὁποῖαι ὡς ἄνθρωποι ἐκπέμπονται ἐκ τοῦ βράζοντος καζανίου, σκέφθητε ποῖα ἡ λύσις τοῦ δράματος.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Ἦρξάτο πλέον νὰ γίνηται γνωστὸν εἰς ὅλους ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρὸ πολλοῦ ἐλέγομεν καὶ ἐσχάτως ἀκόμη εἶπομεν ὅτι τὸ Νομοθετικὸν μας εἶνε μία παντομίμα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Βουλῶν καὶ τίποτε ἄλλο. Τίθεται ὁ προϋπολογισμὸς ὑπ' ὄψιν τῶν βουλευτῶν μας, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν ἴδωσι μόνον καὶ νὰ κινήσωσι δις τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βάλωσι χεῖρα ἐπ' αὐτοῦ. Ἐὰν κατορθωθῇ διὰ πολλοῦ κόπου (ρητέαν τοῦτο πρὸς ὁξὺν μας) νὰ κερδήσωμεν τὴν πλειοψηφίαν καὶ νὰ ψηφισθῇ ἐν σχέδιον, ἀπορρίπτεται τοῦτο ἀνωτέρω ἢ ἀνωτάτῃ θελήσει. Περὶ ζωτικῶν ζητημάτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σκέπτονται. Εἰς τί λοιπὸν χρησιμεύουσιν; ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν.

Τὸ περὶ προστασίας τῶν ζώων νομοσχέδιον ἀπερρίφθη, καὶ ταῦτα διὰ νὰ μᾶς φρονέουν οἱ Ἀγγλοι τοὺς σκύλλους μέσα εἰς τὴν αὐλὴν μας ἀνενοχλήτως. Οἱ κύνες ταραττοῦν πολὺ τὴν ἡσυχίαν τῶν Ἀγγλων, καθ' ἃ δὲ μανθάνομεν ἐζητήθη ὑπὸ τινῶν ἐνταῦθα Ἀγγλων νὰ θέσῃ τὸ Δημαρχεῖον φόρον ἐπ' αὐτοὺς, ἀλλὰ τὸ Δημαρχεῖον καλῶς σκεφθὲν μανθάνομεν ὅτι θὰ διατάξῃ ὥστε τοῦ λοιποῦ πᾶς κύων δέον νὰ φέρῃ λωρὶ δερμάτων περὶ τὸν λαιμὸν καὶ τὴν νύκτα νὰ κλείωνται οὗτοι ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει, πᾶς δὲ κύων μὴ ἔχων κύριον ἢ μὴ ἔχων τὸ λωρὶ νὰ φρονεῖται. Τοῦτο εἶνε τὸ

καλλίτερον, αλλά ο κύων και εντός της αύλης ύλακτεί και ταράττει την ήσυχίαν των πολλών λεπτών "Αγγλων" και δεν 'μπορεί να γείνη άλλώς, διότι μόνοι αστυνομικοί αλλά πιστοι φύλακες των οικιών μας κατά των νυκτερινών κλεπτών με μισθόν ευτελέστατον είνε οι κύνες, τους οποίους ουδεμία αστυνομική δύναμις έστω και είκοσιπενταχιλιάδος, δύναται να αντικαταστήση πιστώς. "Ωστε να εφαρμοσθῇ μὲν τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον ἐσκέφθη τὸ Δημαρχεῖον διὰ νὰ ἐκλείψωσι πολλοὶ ἀδέσποτοι κύνες, τῶν σωκακιῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ σκληρυνθῶσι κερμάτι τὰ νεῦρα τῶν "Αγγλων νὰ μὴ ταράττωνται ἀπὸ τὰς ύλακάς. "Η μήπως δυσχεστεύονται διότι αἱ ύλακὶ αὐταὶ πολυλάκις ἀποτείνονται πρὸς ἀτυνομικούς φύλακας, τοὺς ὁποῖους οἱ ἀπολίτευτοι τῆς Κύπρου κύνες ἐν τῇ πιστῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός των δὲν ἔμαθον νὰ σέβωνται;

"Ετερον διάγγελμα τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἀνεκοινώθη τοῖς κυρίοις Βουλευταῖς μας, ἐν ᾧ λέγει, ὅτι τηλεγραφικῶς καλυπέβαλεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Κράτους τὰς ἐνστάσεις τῶν αἰρ. μελῶν διὰ τὴν νεωστὶ δημιουργηθεῖσαν θέσιν «ἐξεταστοῦ τῶν λ)μῶν τῶν προσόδων», ἀλλ' ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἀπήντησεν αὐτῷ ὅτι ὡς ἐκ τῶν ἐσχάτως γενομένων καταχρήσεων ἡ θέσις αὕτη καθίσταται ἀναγκαία. Οἱ βουλευταὶ θ' ἀπαντήσωσι καὶ εἰς τὸ διάγγελμα τοῦτο.

Τὸ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν σενοδριάσαν τὴν 22 Μαρτίου κακουργιοδικεῖον κατεδίκασε τὸν Νεόφυτον Χ' Παναγιώτου ἐξ Ἑρήμης, Ἐμὶρ ζατέ Μεχμέτ, Κανήμ. Ἰσμαήλ καὶ Νασιρέ Χουσεῖν ἐκ Καντοῦ, κατηγορουμένους ὅτι τὴν 2 Ἰανουαρίου 86 ἐφόνευσαν ἢ ἐνήργησαν εἰς τὸν φόνον τοῦ ἑμὲρ Ἀλὴν Παρούτη, τοὺς δύο ἄνδρας καὶ τὴν γυναῖκα εἰς θάνατον τὸν δὲ Κανήμ εἰς 15ετῇ φυλάκισιν.

Ἀπορίας ἄξιον μᾶς φαίνεται πῶς διὰ τὸν φόνον ἐνός ἀνεγνωρισμένου κακούργου καταδικάζονται τρεῖς εἰς θάνατον καὶ ἕτερος εἰς 15ετῇ φυλάκισιν. "Επρεπεν ὁ νόμος μ' ὅλας τὰς βαρυτάτας κατὰ τοῦ φονέως περιπτώσεις νὰ ἦνε ἀρκετὰ ἥπιος πρὸς τὸν φονέα κακούργου ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ ὁποῖου καὶ κακουργήματα ἦτο καμὲν ἡ ἐπρχία ἐλόκληρος.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐσπέρας κλέπται εἰσῆλθον διὰ τινος ὀπισθινῆς θύρας, τῆς ὁποίας διὰ καταλλήλου ὁπῆς

ἔσυρον τὸν σύρτην, εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Κ. Χαρ. Διακούδη ἐν κεντρικωτάτῳ μέρει τῆς ἀγορᾶς Πιλιάρδου, ἤναψαν φῶς, ἐζήτησαν καὶ εὑρον τὸ κλεῖδι τοῦ σύρματος, τὸ ἤνοιξαν, ἀπῆρσαν 800 περίπου γρόσια, χαρτίαν τινὰ τοῦ καπνοῦ, κιδώτια ἀστακῶν καὶ ποτίλιας τιᾶς κονίτικ, καὶ ἐξῆλθον μὲ ὄλην τὴν ἡσυχίαν των χωρὶς νὰ τοὺς ἴδῃ οὔτε φύλαξ (ἂν δὲν ἦτο μαζὶ τῶν) οὔτε τίποτε. Ἀσφάλεια λοιπὸν μεγίστη! Τοὺς φόρους μόνον προσπαθήτε νὰ πληρώνητε καὶ δι' αὐτὰ μὴ σὰς μέλλει. Κοιμᾶσθε ἡσυχὰ καὶ νὰ ἦσθε βέβαιοι ὅτι τὰ μαγαζεῖα καὶ τὰ ὀσπητιά σας δὲν ταράττουν ἀπὸ τὴν θέσιν των.

Ὁ Γιαννῆς Σάββα Βακανᾶ ἀπὸ χωρίον Λόφου τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸ χωρίον Ὑψωνα, ἐνῷ ἐξῆλθε νύκτα νὰ ζητήσῃ τὰ ζῶά του τὰ ὁποῖα ἀφήκεν ἐκεῖ δι' ἐλίγην ὥραν νὰ βόσκουν, ἤκουσε νὰ τὸν λέγῃ μία φωνὴ γνωστὴ τοῦ «ἔλα ἀπ' ἐδῶ καὶ εἰν' ἐδῶ τὰ ζῶά σου». Στραφεὶς λοιπὸν πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπυροβολήθη αἰφνης πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἐτραυματίσθη βαρέως ὁ ἀριστερὸς βραχίον καὶ ἐλαφρῶς ἡ πλευρά.

Αὔριον τὴν 12ην ὥραν ἄρχονται αἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἵπποδρομίαι αἵτινες θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. Πολλοὶ ἄγλοι ἐκ τῶν διαφόρων τῆς νήσου πόλεων χάριν τῶν ἵπποδρομιῶν ἀφίκοντο εἰς Λευκωσίαν.

Ὁ Μάρτιος ἐφάνη ὁ πλέον ἀλλόκοτος μὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Χιόνες ἀτελείωτοι, ψύχρα διαβολεμόνη, βροχαὶ ἀδιάκοποι σχεδὸν, ἀλλὰ πότε; μετὰ μεσημβρίαν σχεδὸν πάντοτε. Τὸ πρῶτ' μᾶς ἐδείκνυε γιὰ μιὰν στιγμὴν τὰς ωραιότητάς τῆς ἀνοίξεως, καὶ κατόπιν τὰ ψυχρὰ μούτρα τρομεροῦ χειμῶνος. Χάλαζαι καὶ κεραυνοὶ κατέστρεφαν αἱ μὲν πρῶται πολλοὺς καρποὺς τῶν δένδρων (χαρουπιῶν ἐλαιῶν κλ.) οἱ δὲ δευτέραι ἕνα ἄνδρα ἐκ τοῦ χωρίου Λάνιας Βασιλείου Βίκην ὀνομαζόμενον ὃν ἀφήκαν ἄπνουν αὐτοστιγμὶ, καὶ μιὰν γυναῖκα ἐκ Κοιλανίου ὑποστᾶσαν τὴν αὐτὴν δυστυχὴ τύχην.

Καθῆκον μου θεωρῶ νὰ ἀπονέμω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου τῷ ἀξιοτίμῳ ἱατρῷ κ. Ν. Δέρβη διὰ τὸν κόπον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἣν κατέβαλεν εἰς τὴν νοσηλείαν τῆς συγγενοῦς μου ἐν Κυθραίᾳ σώσας αὐτὴν ἀπὸ σοβαρὰν καὶ σπουδαίαν ἀσθένειαν ὡς καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐγγχωρίους μου οὓς ἐπεσκέφθη, πάντες ἀνέκτησαν τὴν υἰεῖαν των.

Κυθραία

Παπᾶ Ζαχαρίας.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐπαινοῦνται πολὺ αἱ μουσικαὶ συναυλίαι καὶ αἱ πρασάσεις αἱ διδίδι ἀπὸ τινος ἐν Λάρνακῃ ὁ κ. Ρ. Ροδόπουλος. Ἐλπίζομεν νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὴν πόλιν μας ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν θὰ μετῇ ὀλιγώτερον εὐχαριστημένος.

Εἰς σπουδαῖος ἀλλὰ κεκρυμμένος ἀτυνομικὸς ὑπάλληλος τῆς "Σάλπιγγος" ἐν Λεμεσῶι σιγᾷ ἀπὸ τινος. Τί τρέχει;

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τοῦ χωρίου Τζηβήδην ὅτι ὁ παπᾶς των Νεόφυτος ἐπειδὴ καταγίνεται εἰς τὰς ἐργασίας του εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ συμβαίνει πολλὰκι; νὰ λάβωσιν ἀνάγκην τοῦ τοῦ διὰ θρησκευτικὸν τι καθήκον καὶ ἀνγκάζονται οἱ ἐγγχωριοὶ του νὰ ζητῶσιν ἱερεῖς ἐκ τοῦ πλησίον κειμένου χωρίου ἀγίου Ἀμβροσίου, προσέβαλε καὶ ἐκεῖνος καὶ ἡ ἀξιόσεβαστος παπαδιά του τοὺς ξένους ἱερεῖς διὰ νὰ μὴ ἔρχωνται εἰς τὸ χωρίον του ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, καὶ τοιουτοτρόπως προχθὲς ἠναγκάσθη πατήρ τις νὰ θάψῃ ὁ ἴδιος τὸ τέκνον του, διότι ὁ μὲν ἱερεὺς τοῦ χωρίου ἔλειπε μακρὰν οἱ δὲ ἱερεῖς τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου δὲν ἐτόλμησαν κατόπιν τῶν ὕβρεων τοῦ παπᾶ Νεοφύτου καὶ τῆς παπαδιάς του νὰ ὑπάγουν νὰ τὸ θάψουν. Τοιαῦτα λοιπὸν κύριε Νεόφυτε παπᾶ μου γράφουν ἐκ τοῦ χωρίου σου ἀληθεύει ἢ ὀχι;

Κύριε Τρουμπετάρη.

Προχθὲς εἰς τὴν Λεμεσὸν ἔμαθα ὅτι τὸ παλαιὸν Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔκαμεν ἕνα νομοσχέδιον διὰ νὰ στείλῃ εἰς τὸ Νομοθετικὸν μας, διὰ νὰ πληρώσωμεν τόσα διὰ κάθε ζῶον ὁποῦ καθάλλικεῖται ἢ φορτόνωμεν καὶ μβαίνομεν εἰς τὴν Λεμεσὸν καὶ τόσα διὰ ταῖς καμήλαις καὶ τόσα διὰ τὰ ἀμάξια μας. Ὅσον πᾶμεν, καὶ πὸ τοὺς δικούς μας καὶ πὸ τοὺς Ἑγγλέζους τακτικόνόμεθα ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ χωρικοὶ εἰς τὴν τσάκραν. Ἀκόμη τὰ τσακκίλια τῆς Λεμεσσοῦ ἂν ἦτο πὸ ἀσῆμι δὲν θὰ μπορούσαν τὰ κτηνὰ μας νὰ σηκώσουν μὲ τὰ πέταλά των τοὺς φόρους τοῦ θέλουν νὰ μᾶς θάλουν. Προσέξατε κύριοι Νομοθέται νὰ μὴ μᾶς βάλετε καὶ ἄλλον φόρον πᾶνω 'ς τοὺς πολλοὺς πῶχομεν οἱ ὅποιοι κάμουν τὴν πέτσαν μας 18 κομμάτια.

Εἰς χωρικοπολίτης.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βαρωσίων.

Ἀξίος ἐπαίνου ἀληθῶς τυγχάνει ὁ ἀπὸ τινος διαμένων ἐν τῇ πόλει μας ὡς δικηγόρος κ. Γ. Κηπιάδης ὅστις ἀνέλωβε τὴν κατὰ πάσαν Κυριακὴν τῶν νηστειῶν ἀνάπτυξιν τοῦ Εὐαγγελίου διὰ γλώσσης γλαφυρᾶς καὶ καταληπτῆς τῷ λαῷ. Εἶθε νὰ ἐμμοῦντο τὸ παράδειγμα τοῦτο καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἱκανεὶ πρὸς τοῦτο ἄνδρες ἀφοῦ δυστυχῶς στερεῖται ἡ Κύπρος τῆς τοιαύτης ἀναγκασιάς της ὑπὲρ πάσαν ἄλλην διδασκῆς. Ἐν τελείᾳ τῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τοῦ

Σταυρού έρμηνεία; έποιήτατο ό κ Κηπιόδης εύχην ής τό συγκινητικώτατον τέλος έχει ώς εξής :

“Βοήθησον, Σταυρέ, τό έθνος ήμών, ύπως επιτύχη της ποθητής γενικής απολυτρώσε ως του έκ της δουλείας του, έκ της δουλείας του νέου Φαραώ και απολαύση ελόκληρον πλήρους ανεξαρτησίας, πλήρους ελευθερίας και κυβερνηθής ύφ' ένα ακήπτρον, ύφ' ένα συνταγματικόν βασιλέα, τόν λαοφιλή τών Έλλήνων Βασιλέα Γεώργιον τόν Α'. όν φρούρει, φυλάττε ύσαύτως ύγειά τε και μακροημερευοντα, ούν τη Σεπτή Βασιλίδι “Ολγα και τή διαδόχω Κωνσταντίνω, τή συνώνυμω του άγίου και μεγάλου εκείνου, όστις μετά της άγίας μητρός του Έλένης ανεζήτησέ Σε μετά ζήλου, και ανευρέ Σε, και ύψωσέ Σε, και έδόξασέ Σε, εις του ιερού και βαρβαροκτόνου Λαβάρου του. Υπόταξόν δε υπό τούς πόδας αύτου τε και του Έλληνικού έθνους πάντα έχθρόν και πολέμιον. Και τέλος λύτρωσον και ελευθέρωσον και την ιδιαιτέραν Πατρίδα ήμών Κύπρον, από πάσης δυναστείας, ξενικής και τάξον αύτην εις τάς τρυφεράς άγκάλας της Μητρός Ελλάδος, όπως μετά σύμπαντος του ελευτέρου Έλληνισμού, δοξάζη τό πανάγιον όνομα του επί Σε σταυρωθέντος Χριστού και Σωτήρος και Θεού ήμών εις αιώνας αιώνων. Γένοιτο !!!

Κυρία «Σάλπιγξ». (Αάρνακι 27 3. 86.)

Διάλογος δύο πολιτών

Έωσφόρου και Έσπερινού.

Έωσφ. Έμχθες τά νέα κύρ Έσπερινέ ; ζήτω ό Δήμαρχός μας.

Έσπερ. Ποίος ό Δήμαρχός μας άν έχω την τιμήν να τόν γνωρίζω ; άν και όλίγον με μέλλει.

Έωσφ. Χάρις εις τάς εξαμήνους προσπάθειάς μας, κατορθώσαμεν να έθρονισθής και πάλιν σύσσωμος ό ένη και νέα δήμαρχός μας.

Έσπ. Εύγε φίλε έωσφόρε, αλλά καθώς έμαθα εξωδεύσετε και όλίγα χρηματάκια μαζή με τάς προσπάθειάς ; π. χ. ήκούσθη ότι έδόθη χορός ή άφεςπερίς εις οικίαν υπαλλήλου του Δημαρχείου, και προσεκληθήσαν και οι φίλοι των, ήκούσθη μεγάλη εύπροσηγορία και τρατταμέντα ρακής και τά τοιαύτα· να σου είπω την αλήθειαν, τέτοιον νοούν έμείς δεν θέλομεν να τόν έχωμεν και ής άκούσωμεν τάς μετ' εірωνείας εύχάς του Δημάρχου διά τάς μη αποτυλεσματικές ενεργείας μας.

Έωσφ. Τί να πής φίλε έσπερινέ, έμείς εδωστήν Σκάλαν πάντοτε θα όπισθοδρομούμεν ένεκεν της άσυμφωνίας και άδιαφορίας μας.

Έσπ. Έχεις δίκαιον φίλε έωσφόρε, έμείς όμως σκεπτόμεθα τώρα να υποβάλλωμεν μέτρα οικονομικά και τελεσφόρα. π. χ. διευθυντής κανταρίων πρέπει να συγχωνευθής υπό τό όνομα ταμίας, οι δε κανταρτζήδες, κκιλετζήδες δέον να κρατώσι διπλότυπα, επίσης και ό διευθυντής ή σφραγιστής του Σφαγείου να φέρη επίσης διπλότυπον, ίνα μη συμβαίη νωσι λάθη, και δύναται ό κατά διαφόρους

έποχάς, έλεγκτής τών λογαριασμών να έχη μίαν θάσιν τών απαιτήσεών του, όχι καθώς σήμεραν ποϋ είνε όπου μ' εύρει ; και όπου τ' εύρω.

Έωσφ. Άρρεριμ φίλε έσπερινέ, είσαι κοψοβούρη ; έλησμόνητες όμως ότι πρέπει να γίνη ένα κολάι και για τά ξύλα και κάρβουνα, διά να ήνε ελεύθερα και μακράν του Δημαρχείου να διακανονίζηται ή τιμή των.

Έσπ. Δεν έλησμόνησα, φίλε μου, διότι είνεκαί ή δική μου κάπα καμένη, αλλά στενοχωρούμαι να μιλήσω για να μη φαίνωμαι κακός.

Έωσφ. Πολλά τά έτη κύρ έσπερινέ άλλοτε πάλιν τά λέμεν. Σφύρα.

Αυτόθεν Ι 'Απριλίου 86.

Θέατρον.

Χαιρετίζει και πάλιν ή πόλις της Αχράκος και συχαίρει από καρδιάς τή μόνη θιασώτη του κ. Ροδίω Ροδοπούλω μετά της εύγενοϋς κυρίας του ως πολλά προσπαθούντων και δι' ασμάτων, και διά κωμωδιών, και δι' απαγγελιών διαφόρων να εύχαριστήσας τό πρό πολλού έν μεγίστη άθυμία διατελουήν δημόσιον· άλλα

Αναπαράδιά

Να πάρη ό διάβολος τόν γραμματικόν ποϋ έπλασε τάς τρεις δυσλλάβους τάυτας προθέσεις και έκαμε τόν κόσμον μ' αύτάς να περπατή και να κοιμάττι, και να του μιλάς και να μη μιλά, διότι έχει πολλά να όμιλήσῃ μόνος του. Άπεφασίσαιμεν όμως από κοινού να διαγράψωμεν από τάς γραμματικάς έν γίνει τάς κατηραμένες αύτάς προθέσεις και παρακαλούμεν τούς διδασκαλους να μάς άκολουθήσωσι αφού και αύτοι όχι όλιγώτερον ήμών υποφέρουν.

Ό κατχτροφεϋς τών άγρίων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοϋ.

(λίρα Άγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία άπισσα γρ.	210—220
„ συνήθη γερά,	195—208
„ χαλασμένα	170—190
Ρακή σούμα 19 βαθ. ή όκά παρ. 66-67	
Σταφίδες δρασται παράδ. ή όκά 72—73	
σίτος (Λευκ. λρ. 182.) Γρ. 39—40.	
κριτή „ „	20—21.

Τήν λίσιν του έν τή 95 άρ. Άλγεβρικού προβλήματος έστειλαν ήμιν και οι αξιότιμοι κύριοι Κλεόδουλος Κόφτης έντεϋθεν, Ε. Λοΐζοι έκ Βαρωνίων, Π. Μαυρομαμάτης έκ Κτήματος Πάφου, Δημ. Η. Ίακωβίδης μαθητ. του Έλλ. σχολείου Αάρνακος, Κυρ. Χ' Δημητρίου έκ Αάρνακος και Μιλτιάδης Βασιλείου έκ Κυθραίας.

Δύσις αινίγματος 96

“Ακύλος” είμαι· μή μ'έγγισης και σε καλώ·

“αύλος” είμαι· άν με παίζης σε χορεύω.

Μίαν φίλην και μίαν όξεϊαν

άν 'ς τήν κεφαλήν μου θέσης

κ' εις τόν εύχαρι λαμόν μου

δρό κοκκίδας άν προσθέσης

“αύλος” πρό τών ποδών σου

ως ψυχή ενώπιόν σου.

Μ. Ι. Εϋθύβουλος.

Αϊνίγμα 97

Παντού πάντα αγοράζω όταν έχω κεφαλήν· άν τήν χάσω δεν σαλεύω από τήν γραμματικήν.

Πρόβλημα.

Λάκκον τινά δύναται εργάτης τις ν' άνοΐξη εις 4 ήμέρας, έτερος δε εις 8. Έάν εργασθώσι και οι δύο όμοϋ επί 2 ήμέρας ύπολείπονται έτι 5 μέτρα έν' άνοιχθής ό λάκκος. Ζητείται πάσων μέτρων βάρους είχεν ό λάκκος. έκ Λεμησσοϋ Ν. Γ. Μ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ό κ. Άγαθοκλής Ν. Γαλανίδης έν Λεμησσοϋ έπρομηθεύθη έσχάτως θειάφιον Ίταλικόν, όπερ άπεδείχθη τό καλλίτερον πάντων, μετά τών καταλλήλων μηχανισμών δι' ών κονίζονται αι άμπελοι. Άπεδείχθη ότι πολλών χωρίων αι άμπελοι διά του κονίσματος ιάθησαν έντελώς και άπηλλάχθησαν της στάκτης και τών καταστρεπτικών έντόμων. Σπεύσατε λοιπόν άπαντες έγκαίρως εις τό σωτήριον τοϋτο φάρμακον.

Επίσης ό κ. Α. Γαλανίδης έπρομηθεύσατο ώρολόγια παντός είδους ποιότητος ήγγυημένης και αξίας καταβχιούσης μέχρι τών δέκα σελινίων. Τόσον δε τών ακριβών όσον και τών έφθινών ό μηχανισμός είνε εξαίρετος, ή δε δικυρά προκύπτει έκ της αξίας του μετάλλου τών έξωτερικών μόνον κλυμμάτων. Με δέκα λοιπόν σελίνια άποκτά κανείς πολύ καλόν ώρολόγιον.

Ό κ. Νικήτας Σατταλών Σιμαίο ; έν τή ύπ' αριθ. 214 δόδ; άγίου Γεωργίου (έν Λεμησσοϋ) καταστήματί του κατασκευάζει κονιάκ, μαστίχαν και διάφορα άλλα ποτά κατασκευής άρίστης και ποιότητος μοναδικής. Πωλεί και χονδρικώς και λιανικώς εις τιμάς συγκαταβατικάς. Ό βουλόμενος άπειθυνθήτω πρός αύτόν και θέλει βεβαιωθής περί της αληθείας τών ύποσχέσεών του.

Ό κ. Πέτρος Χρηστίδης άνοΐξας νέον Ζαχαροπλαστεϊον έν Λευκωσία εις τόν δρόμον Παρουξίζατέ παραπλεύρως του Ταχυδρομείου ύπ' αριθ' 17 κατασκευάζει γλυκίσματα και κομφέττα διαφόρων ειδών. Δέχεται παραγγελίας διά γάμους κλ. εις τιμάς συγκαταβατικωτάτας, και έν γένει ύπόσχεται εις πάντα έπισκέπτην ότι θα μείνη καθ' όλα εύχαριστημένος πρός τε τήν κατασκευήν και τήν τιμήν.

Έκ του τυπογραφείου ή ΚΥΠΡΟΣ
ΕΓΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ έν Λευκωσία.